

(20 июня 2007 г). - Ижевск: Ижевский филиал Нижегородской академии МВД России, 2008. - С. 38-50.

3. Лукьянчиков Е. Д. Особенности расследования преступлений несовершеннолетних : учебное пособие / Е. Д. Лукьянчиков. - К., 1990. - 52 с.

4. Патрелюк Д. А. Розслідування незаконних заволодінь транспортними засобами, вчинених неповнолітніми : навч. посібник / Д. А. Патрелюк. - Д.: ФОП Лопатніков С.Г., 2012. - 221 с.

Бадера Г.О., студент 6-КМ курсу факультету № 2 навчально-наукового інституту № 4 Національної академії внутрішніх справ
Науковий керівник: кандидат юридичних наук *Вакулик О. О.*

ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ ЩОДО ЗАСТОСУВАННЯ КРИМІНАЛІСТИЧНОЇ ТЕХНІКИ Й СПЕЦІАЛЬНИХ ЗНАТЬ ПІД ЧАС РОЗКРИТТЯ ТА РОЗСЛІДУВАННЯ ЗЛОЧИНІВ

Запровадження досягнень науки і техніки для жодної іншої юридичної науки не є настільки характерними як для криміналістики. Вона тісно пов'язана з багатьма суспільними і технічними галузями знань, постійно використовує їхні дані для ефективного вирішення своїх завдань. Саме це і зумовлює актуальність даної теми.

Метою роботи є дослідження потреб суспільства в науковому обґрунтуванні системи заходів у боротьбі зі злочинністю та у з'ясуванні характеру і напрямів використання спеціальних знань та техніки у процесі розкриття і розслідування злочинів.

Серед науковців панує думка, що застосування того чи іншого засобу чи методу має відповідати не лише прямій вказівці закону, а й загальним принципам правосуддя.

В.Г. Гончаренко висловлює занепокоєння, що при цьому відпаде взагалі будь-яка потреба в конкретній законодавчій регламентації застосування криміналістичної техніки, і вирішення питання про їх допустимість належатиме до компетенції органів досудового розслідування .

З таким поглядом важко не погодитись, оскільки в кримінальному процесуальному законодавстві неможливо вмістити вичерпний перелік науково-технічних засобів через стрімкий розвиток науково-технічного прогресу.

Як зазначив Р.С. Белкін, застосування в судочинстві лише передбачених законом засобів потягне за собою визнання незаконним будь-якого нового засобу лише через відсутність згадки про нього в законі. На нашу думку, це може створити гальмування у застосуванні результатів науково-технічного прогресу і вплине на об'єктивність розслідування, так як здобуті докази не можна буде брати до уваги. Тому діюче законодавство потребує певних змін, що більшою мірою розширять можливості використання більш передових технологій у розслідуванні злочинів, а не залишать нас на тому ж місці в епоху стрімкого технічного прогресу.

Варто було б не обмежувати перелік технічних засобів, а лише зробити обов'язковим отримання в результаті їх застосування матеріально-зафіксованого джерела доказів та врахувати ступінь розповсюдженості використання технічного засобу на практиці. Також можна було б призначити спеціаліста, який би узагальнював результати досліджень та перевіряв чи не було таких моментів, що суперечать загальним засадам судочинства та здійснити більш чітке розмежування спеціальних досліджень та експертиз за особливостями застосування засобів і методів, бо воно є досить умовне.

Також варто зазначити думку М.А. Селіванова, який говорить про необхідність формування в процесуальному законі спеціального розділу, де було б регламентовано основи, форми і межі застосування науково-технічних засобів різними учасниками кримінально-процесуальної діяльності.

Підсумовуючи вищесказане, варто зазначити, що нині закон регламентує лише те, що апробовано практикою, а практика не може використовувати те, що не передбачено законом. Тут маємо суперечності, які практично невирішені за існуючої системи правового регулювання. На нашу думку, варто було б розширити процесуальні форми використання науково-технічних засобів і методів у процесі розкриття злочинів,

переглянути порядок правової оцінки одержаних результатів, визначити загальні принципи допустимості застосування науково-технічних засобів у кримінальному процесі. Сучасні науково-технічні досягнення, з одного боку, і збільшення обсягу завдань боротьби зі злочинністю, з іншого боку, об'єктивно створюють потребу (і можливість) активізації використання науково-технічних засобів і методів у процесі розкриття і розслідування злочинів.

Однак вирішення зазначених завдань у кримінальному процесуальному законодавстві стане лише одним із невеличких елементів, що може покращити якість розслідування злочинів. А у поєднанні з реформами, що відбуваються у МВС України останнім часом та високою кваліфікацією спеціалістів, навіть невеличкі зміни можуть підвищити швидкість та об'єктивність розслідування злочинів та підвищити довіру громадян до правоохоронних органів, що в свою чергу стане вагомим кроком до побудови держави про яку ми мріємо.

Близнюк К.В., слухач 2-В курсу
навчально-наукового інституту № 4
Національної академії внутрішніх справ
Науковий керівник: кандидат юридичних
наук, професор *Весельський В.К*

ВИКОРИСТАННЯ МОЖЛИВОСТЕЙ НЕГЛАСНИХ СЛІДЧИХ (РОЗШУКОВИХ) ДІЙ ПІД ЧАС РОЗСЛІДУВАННЯ ЗЛОЧИНІВ, УЧИНЕНИХ ІЗ ВИКОРИСТАННЯМ СЛУЖБОВОЮ ОСОБОЮ СВОЇХ ПОВНОВАЖЕНЬ

До набрання чинності КПК переважна більшість негласних слідчих (розшукових) дій, регламентованих главою 21 КПК України, проводились як оперативно-розшукові заходи, що регламентовані Законом України Про оперативно-розшукову діяльність, відомчими наказами, які мали гриф таємно, цілком таємно. Отримана внаслідок їх проведення інформація використовувалась у доказуванні на досудовому слідстві та суді за